

televīzors

vakarā kad pārnāku no darba mājās
nav neviens kas mani redz un parunājas
nav neviens kam palūgt tēju
nav neviens kam ieliet tēju
pateikt kāpēc nokavēju
nav neviens kas mani gaida
tikai kaktā liela kārba
kloķi pagriežu un smaida
televīzors

kur vien tas nav vazājies un kur nav bijis
visu tas ir redzējis un pierakstījis
kosmosu un zaķu salu
indiju un velna alu
mākonus un zemes tārpus
ziemeļpolu debesskrāpjus
stokholmās un boldērājās
visur jūtas tas kā mājās
televīzors

pilns līdz malām tas ~~ar~~ ar blēņām dumiem jokiem
zobiem parūkām un veciem gumijkokiem
riepām zobratiem un vārstiem
lopiem nevainīgiem ārstiem
puķēm asinīm un naudu
sievietēm ar lielu jaudu
raķetēm un kas bez darba
piebāzta šī stulbā kārba
televīzors

siltā krēslā sēžu un man nav ko darīt
un to pašu darīšu es rīt un parīt
kad es pārnākšu no darba
atkal izvalbītā kārba
kaktā rātni mani gaidīs
kloķi pagriezišu smaidīs
kāda zili bāla āda
man vienalga ko tas rāda
televīzors

jo es zinu ko nekad tas neuzzinās
ko nekad tas neredzēs un neuzminēs
neizplāpās savās ziņās
nepārkrāsos violetu
kā es plīti iekurinu
kā es kartupeļus vāru
kā es katlā sāli beru
neredz neredz ko es daru
televīzors